

Farul Creștin

REVISTĂ RELIGIOASĂ SĂPTĂMÂNALĂ BAPTISTĂ

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

ABONAMENTUL:

Pe un an 120 Lei, pe 6 luni 65 Lei
In străinătate 300 Lei

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ARAD, SIR. LAE BARNĂ 4.

Inscris la Trib. Arad secția III.
No. 6/1939

Girant responsabil: **N. ONCU**

Frământătura nouă

„Dar scoală-te și stai în picioare; căci M'am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor atât al lucrurilor pe cari le-ai văzut, cât și al lucrurilor pe cari Mă vei vedea făcându-le.” Fapt. 26:16.

Aceasta e o scenă scurtă. Locul e în Cesarea și timpul probabil în anul 60 A. D. Are loc o judecată. Sala e plină de oameni cari să audă ceace se judecă. Acolo se aflau toți conducătorii orașului. Regele Agripa e pe scaunul de judecată. Sora sa Berenice, e la dreapta lui. Pavel arestatul e adus întâuntru. Atunci Festus a deschis ședința cu aceste cuvinte: „Impărate Agripa, și voi toți cari sunteți de față cu noi; uitați-vă la omul acesta, despre care toată mulțimea ludeilor m'a rugat în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie să mai trăiască. Fiindcă am înțeles că n'a făcut nimic vrednic de moarte, și fiindcă singur a cerut să fie judecat de Cezar... și fiindcă nu am ce scrie domnului meu despre el, deoarece l-am adus înaintea ta împărate Agripa ca după ce se va face cercetarea, să am ce scrie despre el...”

Regele Agripa a spus lui Pavel: „Ai dreptul să te aperi”. Atunci Pavel „a ridicat mâna și a început să se apere”. În această apărare Ap. Pavel arată cum cu aproape un sfert de veac în urmă viața lui a fost îndrumată pe o nouă cărare. Însărcinarea Mare-lui Preot a slujit spre a-l duce să se întâlnească cu Isus. Și în această întâlnire el a fost complet schimbat din prigonitor într-un predicator, dintr'un știutor într'un căutător.

Ce a fost în stare să-l schimbe

atât de adânc? Pavel ar putea foarte bine răspunde acestei întrebări. Ea nu a fost și nu putea fi făcută prin puterea vreunui om. Ea nu putea fi făcută deosemena prin puterea unui studiu. **Singurul care putea produce o astfel de revoluție a fost Isus Hristos.** „Eu am auzit un glas, care-mi zicea — „Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?” Și eu l-am spus: Cine ești Doamne? Iar El mi-a răspuns: „**Eu sunt Isus,** pe care-L prigonești. Dar scoală-te și stai în picioare, căci M'am arătat ție, ca să te pun slujitor și martor.” Pavel a fost deci un predicator ales de Isus. Și în adevăr el a fost un predicator. Nimic din lume n'a mai putut pune stăpânire pe el. El a fost în întregime al Domnului și al cauzei sfinte.

Viziunea mare avută pe drumul Damascului a fost forța neconsumată, care l-a mînat o viață întreagă. Niciodată nu s'a gândit Pavel că drumul prigoanei se va transforma în cea mai minunată și glorioasă experiență din viață. El a plecat să dărâme lucrarea sfântă, și tocmai lângă zidurile Damascului se transformă într'unul din cei mai buni slujitori și martori pe cari i-a avut Evanghelia.

În textul nostru ni se arată secruetul acestei experiențe. Ni se arată aici că, Pavel a putut fi ceea ce a fost **pentru că Isus i-a dat o natură nouă.** Pavel în fața lui Isus a fost renăscut. El de acolo orbit de lumina divină se scoală o nouă creatură. Isus îi spuse, să se ridice în picioare și el se ridică, e însă **omul nou** de care Impărația lui Hristos avea nevoie, omul nou, slujitorul, martorul lui Isus.

El a devenit purtătorul naturii divine. **El a trecut din moarte la viața.** De aici înainte el spune: **„Pentru mine a trăi este Hristos”.**

Deacuma îl cunoaște pe Hristos, dar ca pe un Mântuitor personal. În puțerea drumului spre Damasc el simte dulceața de a fi un mântuit, și gustul acest bun și dulce a dorit el să-l dea tuturor oamenilor. În slujba aceasta și-a închinat întreaga viață. O astfel de experiență nu poate fi cu nimic înlocuită. Fără ea nicio dată el nu ar fi predicat o predică, nu ar fi înființat o biserică, nu ar fi dobândit la Hristos niciun suflet. Acolo el s'a echipat pentru viața în slujba omenirii și a lui Hristos. Nu învățătura frumoasă, nu oratorie, nu magnetismul personal, nimic absolut nimic nu poate înlocui nașterea din nou în viață.

Dar, observați că nu felul în care se produce nașterea din nou și împrejurările în care ea se petrece, nu ele au importanță. Necesitatea e ca ea să fie. Nu interesează dacă Isus îi se va descoperi în răsăritul curat al soarelui, sau la marginea râului ca Lidiei, oriunde, **numai să se petreacă.** Fiecare din noi trebuie să avem o personală și salvatoare cunoștință a Domnului Isus.

Apoi, experiența depe drumul Damascului i-a îndrumat viața. Pavel era plin de zel și înainte de mântuire, dar acest zel era întru buințat nu pentru cauza sfântă. Până acum el avea numai crezul, de aici înainte însă el e mînat nu așa de mult de crezul lui, ci de loialitatea față de Isus. Întrubați-l pe Pavel, de ce el a luat

(Continuare în pag. 7-a)

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet

Anul IX, No. 9 Sâmbătă 1 Martie 1941
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.

În străinătate 300 lei.

În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente acciți cu
trimțerea banilor înainte.

Redacție și Administrație.

Arad, Str. Lăe Barna 4.

Cașler. N. Oncu, Arad, cu Blanduzie. Nr. 4

DELA REDACȚIE

Facem cunoscut că, oricune se abonează acum la *Farul* și *Căluza* va primi foarte multe plăceri în acest an. Timpul abonamentelor încă nu a trecut. Srijitorii noștri au încă ocazie să facă abonamente. Să stăruască și să nu se lase. Vrem ca învățăturile paginilor noastre să pătrundă în cât mai multe case. Prin revista *Farul*, suntem legați și ne simțim una pe alții.

Credem și suntem siguri de aceasta că dorința tuturor fraților noștri e să avem o revistă tare și bună. Pentru a se ajunge la aceasta e o singură cale: să căștigăm cât mai multe abonamente. Cu cât *Farul* va fi mai răspândit, cu atât va fi mai tare și mai roditor. Luna Martie poate fi chemată luna abonamentelor. Predicatori și lucrători, căutați ca în bisericile voastre fiecare familie să fie abonată la *Farul Creștin*. Nu așteptați ca membrii să vină la voi, ei mergeți voi la ei, explicați-le și arătați-le roadele. În fiecare săptămână ceva mai bun, ceva nou, ceva interesant.

Reamintim că printre frații refugiați sunt multe familii sărace, cari ar dori să citească *Farul* și *Căluza*, dar nu pot să se aboneze. Cine a fost ferit de astfel de dureri și vrea să ajute pe fratele lui, dărând un abonament la revistele noastre pentru săraci, o poate face. Noi primim abonamente și vom face cunoscut acestora numele celui ce le trimite revista. Facem apel pentru aceasta la mamele fraților, cari pot vor face prin aceasta un bine întregei familii.

* * *

Rugăm în mod stăruitor pe cei ce trimit bani pentru revistele noastre, ca orice sumă de bani să o trimită numai pe adresa casierului nostru fr. N. Oncu, str. Blanduziei Nr. 4 Arad. Aceasta e adresa sigură și de răspundere.

FELURILE PREDICIILOR

O predică bine pregătită, întemeiată pe adevărul Evangheliei e bună și aduce multă roadă. Putem să observăm că predicile sunt mai de multe feluri în conținutul lor. De data aceasta vom căuta să dăm fraților cari se urează la amvon un meșter asupra predicilor după conținutul lor. Astfel avem:

1. *Predica doctrinară.* În acest fel de predică, predicatorul explică o învățătură, o doctrină biblică, aducând lumina asupra ei. De exemplu: când predăm despre botez, cina Domnului, învierea din morți, nemurirea sufletului, viața de veci, etc. Într-o predică doctrinară trebuie să ne ținem numai de doctrina despre care predicăm. Aceste predicile cu toate că sunt mai grele, și pentru predicator și pentru cei ce ascultă, totuși sunt foarte frumoase, pline de binecuvântări și necesare. Natural nu poate oricine ține o predică doctrinară. Întâi de a predica o doctrină oarecare, ea trebuie bine studiată. Și numai după ce suntem bine edificați, să încercăm să predicăm.

2. *Predica biografică.* Așa numim o predică în care vorbim despre viața unui personaj din Biblie, căutând să extragem părțile bune și să ni le însușim. De ex. când predăm despre Isus Hristos, Apostolul Pavel, Ioan Botezătorul, sau Avram, Iov, etc. Și aceste predicile sunt foarte frumoase. Ele sunt și ușoare, atât pentru predicator, cât și pentru ascultători. Cine poate îmbrăca un personaj din Biblie și reda viața, să facă o descriere, să aducă în mijlocul celor ce-l ascultă pe cel despre care predică, să facă pe ascultători să vadă lumina din Biblie, acel predicator poate da o predică frumoasă. Descrierea caracterelor oamenilor lui Dumnezeu e o artă. Va trebui însă să fim atenți. Noi nu predicăm oamenii din Biblie, dar prin ajutorul descrierii unor veți din Biblie căutăm să strecurăm influența creștină și să producem hotărâri pentru ca viața noastră să fie cât mai curată și plină de roadă.

Vom de pildă pe Ap. Petru. Vom arăta la introducere personalitatea lui, unele din împrejurările venirii lui la Isus, câteva din faptele lui și vom trece apoi în fondul predicii. Să presupunem că avem scopul să producem în cei ce ascultă hotărârea de a nu-l tăgădui pe Isus în nicio împrejurare. Și atunci natural vom arăta prevestirea lui Isus, încrederea lui Petru în sine, vom trece apoi ușurarea cu care a tăgăduit. Și pentru a ne ajunge scopul, nu trebuie să rămânem aici. Va trebui să arătăm că, tăgăduirea produce rău. Conștiința se trezește, ochii încep să

plângă, și deodată te vezi un neamernic, un neputincos și în cos.

3. *Predica morală.* În acest fel de predică, de cum și muștrăm păcatul și umblăm în noștre. O predică morală întotdeauna e tare, e greu de predicat și greu de ascultat. Cei ce predică o predică morală trebuie să știe că, numai atunci va avea efect, când el nu e vinovat. Cu toate că sunt grele însă, sunt foarte bune și absolut necesare. Ne un copil al Domnului nu a cruțat. Cercetați activitatea oamenilor lui Dumnezeu, a proorocilor, a ucenicilor, ei au avut și de muștrat. Natural trebuie avut grijă, că cu toată muștrarea, să se poată observa și dragostea. Cei ce ascultă să vadă că predicatorul e slăbănt numai de dorul de îndreptare. Așa de ex. acolo unde tineretul s'a dedat la apucături lumești sunt bune predicile despre curăția lui Iosif, refuzul celor trei tovarăși ai lui Daniel, spitele lui Isus, etc. Pentru bisericile reci, muștrarea lui Isus celor șapte bisericile din Asia etc. Și aici noi nu predăm predică morală, în cari să muștrăm de dragal muștrării, ci prin muștrare să ne trezim la realitate și să tindem și să ne dăm toată s'lința să fim așa cum trebuie să fie un copil al Domnului.

4. *Predica evanghelistică.* Aceasta e predică de chemare a oamenilor la Hristos. Aici e numai gândul ca cei ce ascultă să fie convinși și dobândiți la Hristos. Aceste predicile sunt minunate. Ele sunt o adevărată rouă pentru lucrarea creștină. Ele nu sunt grele pentru cei ce ascultă, și nici pentru predicator. Cer însă o pregătire specială. Adevărul de predicat trebuie expus în așa fel, ca cu siguranță să ajungă în inimile oamenilor nemântuiți. Așa de pildă e jertfa lui Isus dragostea lui Dumnezeu, Evanghelia mântuirii, etc. Predicatorul să fie stăpân și să nu își piardă vinta. El trebuie să se apropie de inima păcătosului și să vorbească. Evanghelizarea e cea mai mare însărcinare pe care a avut creștinii și bisericile lui Hristos.

Intotdeauna și oricare predică trebuie să fie inspiratoare, să trezească inimile și mințile celor ce ascultă, să producă hotărâri. Dacă s'a predicat despre sfințenie, omul să plece hotărât să trăiască o viață mai sfântă. Noi nu ne dăm seama de puterea predicilor. Oamenii pot schimbați printr-o vorbire înflăcărată și bine pregătită. Gândiți-vă frații predicatori, că Isus va putea lucra numai atât cât îl veți predicat voi. Făți la înălțime.

A. P.

Porunca cea nouă

„Vă dau o poruncă nouă: „Să vă iubiți unii pe alții; cum v'am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.” Ioan 13:34.

Aceasta poruncă este dată numai ucenicilor, adică numai celor ce-au primit mântuirea, adică pe Hristos. Iubirea este cea mai mare lege divină. Este legea legilor. Iubirea este însuși Dumnezeu. Dumnezeu vrea ca oamenii, noi în Hristos să fim înălțați de legea cea nouă, a iubirii.

Picături de iubire fluviu, oceane de ură

Secolul nostru este caracterizat printr-o criză totală și lipsă de dragoste și printr-o abundență excesivă de ură. Pământul nostru nu este sărac în alimente, aur, petrol, lemne, păduri, diamante sau alte minunății, ci este sărac de dragoste. Da, mai multe diamante se găseseră decât inimi pline de dragoste divină.

Dragostea e legea legilor. În natură sunt multe legi, legea gravitației pe baza căreia stelele, pământul, luna și mii de soări, merg la egale distanțe, nu se ciocnesc dar nici nu se deranjează reciproc. Avem legi atmosferice pe baza cărora avem întotdeauna o presiune aproape constantă de aer, dacă această lege ar fi ridicată într-o minută toate ființele care locuiesc pe pământ s'ar prăbuși pentru totdeauna. Mările, oceanurile au legile lor, dacă apa lor a călea aceste legi, fie prin evaporare sau alte căi și s'ar ridica deasupra bietului pământ în câteva zile pământul ar fi măturat, spălat, curat, așa că nici urmă de ființe n'ar mai exista.

Călcarea legii legilor, ne-a adus ravagii mult mai mari, cu mult mai grozave. Pământul în loc să devină o posesiune a fiilor unei mame și a unui tată — Adam și Eva — a devenit un abator fratricid. Călcarea acestei legi a făcut ca mii de temnițe să se construiască, spitale de tot felul iar pământul să fie frământat cu lacrimi și sânge. Omul care n'are iubire e ca o casă fără geamuri, ori și cum ai încerca să aduci acolo lumina soarelui nu vei reuși. Mulți adună cunoștințe, înțelepciune, științe, dar dacă aceste nu-s zidite pe dragostea divină, n'au nicio valoare. Din contră sunt foarte periculoase. Civilizația care n'a plădit pe dragostea crucii s'a schimbat în vulcani de ură care varsă pretutindeni prăpăd și distrugere.

Cum îndeplinești aceasta poruncă?

Gândește o singură poruncă nouă a dat Domnul Isus ucenicilor. Ce puțin se predică ea, dar ce puțin se trăiește ea! Se predică despre toate dar, despre iubire

ce puțin și atunci când se predică, se predică cu alăta lipsă de iubire încât n'are niciun efect. Un bătrân sărac îmi spunea: „Mi s'au deschis ochi, mi s'au deschis ochi.” Credeam că atunci când i s'a predicat el mi-a spus nu: „Atunci când cel ce m'a predicat, a văzut că n'am cămașă pe mine, mi-a scos o cămașă de pe el, mi-a dat-o, apoi a plecat. Mă uitam cum dragostea tot deschide odată ochii păcătosului. Mulți sunt azi de aceia care cu faptele încearcă să orbească pe alți, iar cu vorbele încearcă să le deschidă ochii.

La multă dragostea e tare cindată, așa ca unele flori, care atunci când timpul este frumos, ele își răspândește frumusețea și parfumul lor, dar de îndată ce soarele se ascunde, sau vine un vânt rece, ele se închid. La alții dragostea e ca un foc, dar care câteodată se prefăce într'un cărbune negru, lăsând o urmă de fum acru și înecăcios. Am văzut stele care luminau frumos, dar care în loc să stea liniștite ca steaua polară, arătând corăberilor de pe marea viroasă calea spre Eman, ele cădeau scânteind prin univers. Așa e și dragostea multora, care se pretind înflăcărați urmași ai învățătorului dragostei. Dragostea este condițională de împrejurări interioare și exterioare zic ei. As putea să-l iubesc, numai dacă... Aceasta înseamnă faliment.

El ne-a iubit până la capăt, nu că am fost buni, sau ascultători, din contră, îl vedem pe Iuda încercat de veninul urii. Iar El învățătorul iubirii. — Insuși iubirea întrupată — îl iubeste până la capăt. Iubirea nu știe ce-s condițiile. Ea se varsă pentru alții, ea se jertfește, se consacră tuturor. Iubirea Lui e ca un soare luminând vesnic în univers pe toți. El zice: „Eu sunt acelaș, ieri, azi, și în veac”.

Niciun copil a lui Dumnezeu n'are nicio desvovățire înaintea lui Dumnezeu și a cerului când calcă'n picioare legea legilor, fundamentul tronului divin pe însuși Dumnezeu urând sau neubind pe alți, pentru că atunci se distruge pe sine d'struge chipul lui Dumnezeu din el.

Ce să facem ca să putem intra în marea lege a iubirii?

„Rămâneți în Mine și Eu în voi”

În fața noastră vedem mărețele urme ale Creatorului nostru. Ce vedem în univers Atotputernicia lui Dumnezeu, Atotînțelepciunea lui Dumnezeu, Bunătatea sau dragostea lui Dumnezeu? Ce este aceasta când însuși Dumnezeu coboară la urechea păcătoasă a omului din țărâna și-i vorbește astfel de cuvinte: „Te iubesc cu o iubire vesnică, deaceia-ți păstreazăz bunătatea Mea”. (Ier. 31:3). Apoi din

noii: „Pot să se mute munții, pot să se elatine dealurile, dar dragostea mea nu se va muta dela tine...” (Isaia 54:10). Aici vedem mărturisrea cea mai curată și nevinovată dragoste a Creatorului către creatură. Dumnezeu iubeste, Dumnezeu suferă, căutând astfel să-i atragă pe oameni la El.

Dumnezeu e iubire, e izvorul iubirii, a rămâne în El înseamnă a rămâne în iubire. Domnul Isus își dă cea mai mare stăruință ca ucenicii Săi, să rămână în El. Cuvântul a rămâne e accentuat de 14 ori în Ioan cap. 15. Mulți mi-au spus că a rămâne înseamnă a se ruga și cum a se ruga înseamnă pentru mulți a spune câteva cuvinte cu buzele firești, așa că am rămas după spusele lor tot acolo de unde am pornit, — osteneală zadarnică.

„Rămâne în voi”

A rămâne este starea sufletească când credinciosul pierde orice încredere de-a avea prin sine viață spirituală, lipsindu-se sau sprijinindu-se în totul, elipă de el pă, ceas de ceas, numai de Domnul Isus. El nu mai așteaptă nimic dela sine, ci preținde ca tot ce este și tot ce vrea să aibă să primească numai dela Hristos. Devine nimica prin sine și totul prin Hristos. Nu mai depinde întru nimic de sine, ci întru totul de Hristos. Este ca *mort în sine*, dar viu și *plin de putere în Hristos*. O astfel de stare sufletească începe să realizeze prezența lui Hristos în viața practică. Prezența divină devine reală această tovarășie cu Dumnezeu omoară orice sămânța de păcat. Ispitele, dorințele încep să fie înghițite de viață, de putere, de lumină, de însuși Dumnezeu. Credinciosul este conștient de prezența lui Dumnezeu, de starea lui de față. Depinde întru totul de El. El îl îndeamnă, îl conduce, îl sfătuiește, îl duce cu Mâna Sa. În acest timp credinciosul se reazimă complet pe Dumnezeu, El a devenit viața, puterea, dragostea credinciosului.

Dragostea apostolului Pavel nu se mieșorează când e bătut, închis, nedreptățit, pentru că el a ieșit din el, și a intrat în Hristos. Cei ce n'au rămas în Hristos. Și în dragostea lui se plâng des, se lânguiesc, se vaită căci totul în jurul lor este nenorocire. Aceasta e adevărat, dar cea mai mare nenorocire e în inima lor pentru că acolo nu poate pătrunde Hristos cu dragostea lui.

Pe un credincios care a rămas în Hristos în dragostea lui, nimic nu-l poate surprinde nepregătit. Orice greutăți și încercări se lovesc întâi de Dumnezeu, atunci Dumnezeu le cercetează cu amă-

(Continuare în pag. 6-a)

IMPĂCAREA CU DUMNEZEU

În epistolele sale, Pavel vorbește de mai multe ori despre împăcarea noastră cu Dumnezeu. Dar, în acest text, el arată acest subiect în întregimea lui. Dacă nu ar fi acut așa, noi, cei de azi, nu am fi în clar cu privire la nevoia de împăcare sau la mijlocul prin care suntem împăcați. Și așa chiar, unii încearcă să arate alte mijloace de împăcare.

Privind la cuvintele lui Pavel, vedem întâi de toate

starea de vrăjmășie

dintre om și Dumnezeu. El spune: „voi... erați străini și vrăjmași...” Cine ar putea să spună că, nu e așa? Aici e vorba de o dușmănie ascunsă. Prin „gândurile” noastre rele am ajuns în această stare. Dar, ceea ce era înlăuntrul, trebuia să iasă la iveală. Viața de fiecare zi a început să dovedească aceasta. Cuvintele „erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele” sunt fotografia vieții mele și a tale.

Sunt mulți cari nu vreau să recunoască aceasta. Ei spun că niciodată nu s'au cerat cu Dumnezeu. Ei însă, uită că Iacob spune: „nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu”. Iac. 4. 4. Orice ai face, dragul meu, totul mărturisește această stare de vrăjmășie a ta. De aceea, dacă până acum nu ești împăcat cu Dumnezeu, dă-ți seama că ai nevoie să te împaci cu El. Îți închipui tu ce înseamnă să fi dușman cu Dumnezeu? Privește în jurul tău și vei vedea că, dușmănia dintre frați sau dintre popoare aduce numai războare și moarte, și oare nu va fi așa și în privința aceasta?

Alteva ce spune apostolul Pavel celor credincioși e, că au fost

împăcați prin Isus.

Nu se vede aici posibilitatea împăcării? Dacă cei din Colose au putut fi împăcați cu Dumnezeu, desigur și noi putem. Se cere doar să te recunoști ca vinovat înaintea lui Dumnezeu. Mijlocul de împăcare e numai Domnul Isus. Ceremonii, lucruri sacre, taine, anumiți oameni, jertfe de animale n'au nici un rost aici. Impăcarea e numai prin Domnul Isus. Prin El, vina noastră e stearsă și

vrăjmășia e înlăturată. Prețul împăcării e „trupul Lui de carne”, e moartea Lui în locul nostru. Observă apoi timpul împăcării: „El v'a împăcat **acum**”, adică aici pe pământ poți fi împăcat și nicidecum nu după moarte. Și apoi privește la scopul împăcării: „ca să vă faci înfățișați înaintea Lui sfinți, curați și fără nici o vină”. Aici e marea!

Acestea toate însă, pot să nu aibă nici o importanță, dacă tu nu vrei să fi împăcat. Ai putea să rămâi oare nepăsător când totul chiar e gata? Și e atât de bine să fi împăcat cu Dumnezeu! Chiar dacă ai avea o lume întreagă de dușmani, dacă Dumnezeu îți e prieten, poți fi liniștit. De aceea, o, suflete al meu, vino azi la Domnul Isus ca să fi împăcat cu Tatăl. Primește prețul pe care El l-a plătit în locul tău. Nu uita că numai prin El poți fi împăcat și bagă de seama că Apostolul Pavel mai arată

o cerință.

Și aceasta e pentru toți cei împăcați cu Dumnezeu. Apostolul arată scopul mare al împăcării și apoi continuă „negreșit, dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintii în credință, fără să vă abateți dela nădejdea Evangheliei.” E vorba că, pentru a ajunge la scopul acestei împăcări, trebuie să rămânem în starea de prietenie cu Dumnezeu. Ceea ce înainte dovedea vrăjmășia noastră, acum trebuie să arate prietenia și dragostea noastră. Orice greutate, valuri sau furtuni ar veni, trebuie să rămâi neclintit în credință. Dacă unii te îndeamnă să părăsești aceasta sau alții te amenință, într'un fel sau altul, pentru ca să te faci să te abateți dela nădejdea Evangheliei, nu-i asculta nici pe unii, nici pe alții. Rămâi lângă împăcarea mare pe care ai primit-o. Acesta e lucrul pe care trebuie să-l faci după ce ai fost împăcat cu Dumnezeu. În felul acesta, veșnicia ta e asigurată. Locul tău are să fie lângă Tatăl în cer.

Cetitorule, care e starea ta? Tu poți să fi împăcat acum, numai dacă vrei. Domnul Isus e gata să te primească. Tatăl vrea să fi împăcat. Tu nu vrei?

Petru Popovici

LUMINĂ FAPELOR

Isus a cerut și încredințat ucenicilor tuturor urmașilor Săi, că, așa să lucreze faptele lor ca oamenii văzându-le să preamărească pe Dumnezeu. Adică creștinul adevărat nu trebuie să se mândrească numai la vorbe, teorii, mărturisiri sau promisiuni.

Chiar dacă acestea ar fi cât mai frumoase, nu sunt nimic. (I Corint. 13). În tot Noul Testament, nu găsim că Dumnezeu este mulțumit cu vorbele creștinilor. Pentru aceea se cere ca adevărații creștini ai lui Dumnezeu, să facă fapte vrednice de pocăința lor.

Isus are toată încrederea în ucenicii Lui și numai în ei vede posibilitatea a lua și a-și îndeplini lucrarea începând pe pământ. Lucrarea Lui e una din faptele cele mai mari și nobile. Toate cuvintele Lui le-a transformat în fapte. Așa și creștinul adevărat trebuie să urmeze pe Isus, în cuvinte și fapte. Creștinul adevărat trebuie să vorbească așa cum vorbește care se pot realiza în fapte.

Nici nu trebuie să avem în noi așa gânduri care nu le-am putea scrie pe tablă să le citească toată lumea.

Creștinul adevărat se manifestă pe toată calea: *gândul, vorba și fapta*, din acest război cea căutată de Isus e fapta bună: anume: milostenia, dărnicia, cercetarea orfanilor, bolnavilor, construirea case de rugăciuni, instituții de binefacere, școli, întreprinderi misionare, ospitalitatea, curătenia fizică și a căminului gospodăriei, să fi om de cuvânt, hotărât și statornic, înfrânarea poftelor, răbdarea îndelungă, bucuria, blândețea, pacea, bucuria, etc. Fiecare creștin trebuie să participe la lucrurile acestea.

„Căci noi suntem lucrarea Lui și noi suntem zidii în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu înainte ca să umblăm în ele.” (Ef. 2. 10). „Sunt încredințat că Acela care a început în noi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos (Filipeni 1. 6). „Dumnezeu a dat pe Său Gurul Său Fin.” (Ioan 3. 16).

Așa că Biblia este cartea faptelor, creștinii sunt la fel oameni ai faptelor. Creștinul nu poate trăi fără fapte bune, că natura lui nou născută cere, dorește și însetează a face fapte bune.

Viața de creștin numai astfel poate fi adevărată și bine zidită pe temelii faptele cerute de Isus. (Luca 6. 46).

În cer nimenea nu poate intra decât dacă face fapte vrednice de Împărăția lui Dumnezeu, care să fie scrise în cartea cerului. (Apoc. 20. 12).

ILIE MARZĂ

Mai bine să suferi răul decât să-l face. Soer

„Nu te mira că ți-am zis: Trebuie să vă nașteți de sus.” Ioan 3:7.

CHEMAREA DIVINĂ

Mafei 11 28-30

Isus se află în Galilea. Mai bine de un an de zile a lucrat pe aici. Nemulțumit însă de felul cum cei mai mulți au primit lucrul Său, muștră localitățile nepocăite.

După aceasta muștrare, se închină Tatălui cu mulțumire adâncă, pentru că Evanghelia a fost descoperită săracilor și nu bogatilor în cunoștințe. Din aceasta putem cunoaște de ce unii nu s'au pocăit. Ei, se credeau buni, înțelepți și erau mulțumiți de ei înșiși. Acest păcat al mulțumirii de sine, i-a făcut să piardă mântuirea.

Isus, se îndreaptă către cei simpli și săraci cu mintea și inima. Către cei nesocotiți de oamenii zilei. Către cei păcătoși și cu sufletul apăsător zicându-le:

„Veniți la mine toți cei trudiți și împovărați și Eu vă voi da odihnă.” Ce chemare prețioasă! Ea nu are pereche în toată istoria omenirii. E chemarea cea mai dulce sufletului omenesc. Ea atinge inima și pătrunde în cele mai adânci cute din sufletul nostru. Aceasta chemare se găsește numai în Evanghelie. Care e scopul acestei chemări?

Isus ne cheamă la odihnă. Cei mai scump ca odihna? El spune că **o dă**. De unde? **Din El însuși**. El este odihna sufletului nostru, pentru că **El e și Creatorul sufletului**. În El sufletul se odihnește ca și copilul la sânul de mamă.

La El obosiți în corp de multe boale găseau odihnă fiind vindecați. Bolnavii mergeau la El ca la un medic. Păcătoșii ca la un preot, săracii ca la un bogat, ignoranții ca la un învățător, sleiții de puteri ca la un Dumnezeu tare, umiliții și urâții de lume ca la unul din care curgea râul iubirii depline.

Isus cheamă la jug pe cei cari primesc odihna lui. Luați jugul asupra voastră. Ce înseamnă jugul Lui? În aceasta expresie Isus arată oamenilor că **are de lucru** cu ei. El nu le dă odihnă în înțelesul de-a nu lucra nimic. Ci arată prin această că ei trebuie să tragă într'un jug bun. Să facă o lucrare pentru care vor fi bine răsplătiți.

Cel care primește odihna sufle-

tească din partea Domnului, **trebuie să lucreze** pentru ca și alții să intre în aceasta odihnă. A lua jugul lui Isus înseamnă intrarea în ordine și disciplina sfântă. Isus are lucrul Său bine organizat. După învățătura Lui, fiecare creștin trebuie să aibă locul și lucrul său în lume prin Biserică. Nu așa cum unii înțeleg să primească numai odihnă, dar jugul nu. Ei spun că au găsit pacea și odihna sufletească la picioarele lui Isus. Pe gâtul lor însă nu se văd urmele jugului lui Isus. Ei poartă un jug. **Acesta însă e al lor și nu a lui Isus**. Ei muncesc, dar pentru interesele lor, și nu a lui Hristos. Ei cred că de aceea le a dat Isus odihnă, ca la picioarele Lui să-și poată clădi casă, face averi și strânge comori pământești. În cuvântul lui Isus nu se găseseră asemenea gânduri. El a cerut tuturor pe care i-a chemat la Sine să lase interesele proprii și să ia pe ale Lui.

El cere ca jugul să fie luat de bună voie. Domnul cere ca ucenicul Său să intre în jug și să meargă drept pe brazda trasă de El. Până când lumea întregă va fi arată și semănată cu Evanghelia.

Unii nu iau jugul lui Isus, pentru că **li-se pare prea aspru**. Li-se cere **ierftă**. Li se pare că prea mult costă lucrul lui Isus. Oricum li s'ar părea oamenilor **Isus cere aceasta**. Cine primește odihna, trebuie să ia și jugul. Ti-ai pus întrebarea dacă tu tragi în jugul lui Isus?

Apoi Isus ne cheamă la sarcină. Luați sarcina. Mea că e **ușoară**. Apostolul Pavel spune: „**purtați sarcinile celor slabi**”. **Hristos vrea ca sarcina Lui să fie sarcina noastră**. Cum? Atunci când ajutăm în nevoi pe semenii noștri împlinim aceasta credință pentru că sarcina celor slabi e sarcina lui Isus. El cere tânărului bogat să ia sarcina Lui, dar acesta refuză întristat. De ce? I se pare grea. Aceasta pentru că Isus îi cere să dea bogățiile sale celor săraci și împovărați a căror grijă îl apasă pe Domnul. El n'a vrut. Ce zici tu la aceasta? Nu vezi în iurul tău apăsați și împovărați? Dacă îi vezi, nu uita că Isus îți

cere să iei sarcina lor care e sarcina Lui. Nu vezi tu orfani, văduve, săraci, bolnavi, și suflete împovărate cu dureri la care ie-ai putea ajuta dacă vrei. Poți tu spune că iubești pe Isus, și că vei merge în cer la El, când stai nepăsător față de nevoile acelorora pentru care El a plâns? Cum te vei putea întâlni cu El când ști, că în urma ta au rămas bunuri pe care nu le-ai închinat Lui.

Nu crezi că te va întreba de ele? Dacă oamenii vor da socoteală de fiecare cuvânt nefolositor, pe care l-au scos din gură, nu crezi că și tu vei fi răspunzător de felul cum ai întrebuințat viața și bunurile pe care ți le-a dat Dumnezeu. Acesta e jugul lui Isus. **„Să trăiești pentru alții”**. **Isus ne cheamă la învățatură.**

Două materii trebuie să învețe credinciosul: **Blândete**. „**Învățați dela Mine, căci sunt blând**” — zice Isus. Al doilea **umilinta**... „**sunt smerit cu inima**”.

Blândetea e podoaba caracterului creștin. Să umbli îmbrăcat în aceasta haină cere Isus. Blândete însă e o învățatură. Moise a trebuit să stea 40 de ani în câmpia Madian pentru a învăța blândetea. Numai atunci Dumnezeu a putut să-l folosească pentru cauza Lui.

Umilinta la fel trebuie învățată dela Isus. Numai a-cia e adevărata umilinta, care stă în inima și în atitudinea sufletului față de Dumnezeu și oameni. **Cea mai înaltă virtute creștină e umilinta**. Isus nu se poate uni cu brutalitatea care e lipsa de blândete și cu mândria care e lipsa de smerenie. Deoarece El s'a umilit lăsând gloria cerească pentru a purta sarcinile omenirii păcătoase și a căutat să învețe cu blândete pe toți adevărul mântuirii prin credință.

Isus e chemarea divină la care esti fericit dacă răspunzi fără zăbavă. Ești obosit și n'ai odihnă, vino la Isus și o vei găsi. Ia jugul Lui că, e bun și sarcina Lui că, e ușoară.

Învată aceste două materii: blândetea și smerenia și caracterul tău va fi unul dintre cele mai frumoase. Vino apoi să tragem în jugul lui Isus până la capătul vieții.

Ioan Rusu

„Nu fi nepăsător de darul care este în tine.” I Tim. 4:14.

☉ DELA UNIUNE ☉

Cu toate împrejurările grele și grave prin care a trecut țara, situația și drepturile noastre ca cult, n'a suferit nici o schimbare. Slăvit să fie Domnul pentru călăuzirea și ocrotirea Sa minunată față de poporul Său. Ne bucurăm că preutindenii frații noștri au dat dovadă de cuminenție și creștinism adevărat ne amestecându-se căuși de puțin în regretele întâmplări, trecute.

Onor. Minister al Cultelor aplică pentru asociațiile religioase decizia Nr. 31.999/1939, iar pentru culte aplică legea cultelor și statutele lor de organizare. Deci și pentru cultul creștin baptist Onor. Minister aplică legea cultelor și statutul nostru de organizare aprobat și publicat în Monitorul Oficial Nr. 34 din 10 Februarie 1940. Acesta este adevărul și ultime mai mult ori mai puțin. Cele afirmate aici, ne-au fost confirmate de înalții funcționari ai Ministerului Cultelor.

Deci fiindcă statutul nostru de organizare este legea pe care o aplică Onor. Minister pentru organizațiile noastre bisericesti, trebuie să înțelegem și noi să ne conformăm întocmai prevederilor statutului, lucru care ne-a fost cerut în repetate rânduri de către înaltele autorități. Se impune deci ca fiecare lucrător și membru al cultului creștin baptist să cunoască statutul de organizare al cultului nostru și să-l respecte.

* * *

Cu privire la schimbările de cult, repetăm următoarele lămuriri, deoarece ne sunt cerute de mulți:

Acei frați și surori cari au schimbarea cultului făcută înainte de anul 1928, când a fost votată actuala lege a cultelor, schimbări de cult făcute la preot cu martori și prin eliberarea certificatului de către comunitatea respectivă conform art. 43 din legea ungară dela 1895, să i-a la cunoștință că acele schimbări de cult sunt valabile. Dăm mai jos în copie un ordin din care se poate constata aceasta:

România, Ministerul de Interne, Direcțiunea Administrației Generale, Contenciosului și Statisticii, Nr. 2901 A. 6 Aprilie 1929.

Domnule Prefect,

Obiect: Treccerile la bapțiști.

Ministerul Cultelor și Artelor ne aduce la cunoștință prin adresa Nr. 11.211/1929, informațiunile că ofițerii stării civile din Transilvania pretind cetățenilor cari posedă certificate de trecere la bapțiști eliberate în conformitate cu legile Ungare înainte de noua lege a cultelor să facă din nou trecerile la bapțiști declarând nevalabile certificatele eliberate. Conform art. 43 din legea Ungară dela 1895, deci

în urma cererii ce ne face sus zisul Departament prin menționarea adresei. Vă rugăm Domnul Prefect să luați măsurile convenite în această privință cunoșcând că certificatele în chestiune, pe baza legilor sus citate, sunt valabile.

Ministru, (ss.) M. E. IONESCU
p. Director general,

(ss.) GH. ȘTEFANESCU

Greutatea este că cei ce posedă astfel de certificate eliberate de comunitate, recunoscut valabile de Minister, n'au mențiunea făcută în actele de stare civilă, în care figurează ca aparținând unei religii. Această greutate poate fi înlăturată în felul următor: Cei ce se află în această situație, fiecare în parte, va face cerere către Dl. Ofițer al stării civile din localitatea unde domiciliază, după modelul acesta:

Domnule Ofițer al Stării Civile,

Subsemnatul, — — — — — domiciliat în comuna — — — — —, jud. — — — — —, cu onoare vă rog să binevoiți a dispune să mi se facă pe actul de naștere și de căsătorie mențiunea de trecere de la religia creștină la religia creștină baptistă.

Anexez certificatul eliberat de comunitatea — — — — — înainte de legea cultelor din 1928, în baza art. 43 din legea cultelor Ungară dela 1895, recunoscut valabil de Onor. Ministerul Cultelor și Internelor prin ordinul Nr. 2901 din 6 Aprilie 1929.

Totodată vă rog să binevoiți a dispune să se facă aceeași mențiune și pe actele de naștere ale copiilor mei mai mici de 18 ani și de același sex cu mine:

1. Pe actul de naștere al subsemnatului, născut în ziua de — — — — —, Luna — — — — —, anul — — — — —, în comuna — — — — —, jud. — — — — —.

2. Pe actul de căsătorie al subsemnatului, căsătorit în anul — — — — —, luna — — — — —, ziua — — — — — în com. — — — — —, jud. — — — — —.

3. Pe actul de naștere al copilului — — — — —, născut în anul — — — — —, luna — — — — —, ziua — — — — —, în com. — — — — —, jud. — — — — —.

4. Pe actul de naștere al copilului — — — — —, născut în anul — — — — —, luna — — — — —, ziua — — — — —, în com. — — — — —, jud. — — — — —. — — — — — La — — — — — 1941.

Cu deosebită stimă

Domniei-Sale,

Domnului Ofițer Stării Civile din com. — — — — —, jud. — — — — —

Aceste cereri sunt scutite de timbre conform ordinului Minist. de Finanțe Nr. 12.711/1928, ordinul Min. Cultelor Nr. Nr. 27.985/1929 și conform art. 45 din legea cultelor din 1928.

În cazul când Ofițerul de stare civilă refuză să facă mențiunile cerute, cei în

cauză sunt sfătuiți ca fără întârziere să trimetă la Uniune declarații în dublu exemplar pentru a putea face intervențiile convenite locului în drept.

Cei ce n'au schimbarea cultului în nici un fel, trebuie să se prezinte Ofițerului de stare civilă al comunei unde domiciliază, însoțit de 2 martori și să ceară în conformitate cu art. 45 din legea cultelor, care este în vigoare, să i se facă formalitățile de schimbarea cultului.

În cazul când Ofițerul de stare civilă refuză să îndeplinească formalitățile prevăzute de lege, frații sunt sfătuiți și în aceste cazuri să facă declarații, fiecare în parte, în dublu exemplar, pe care o semnează cel în cauză și martorii, și să trimetă la Uniune pentru ca pe baza lor să intervină la înaltele autorități.

Aceia cari au cerut să li se facă schimbarea cultului la confesiunea creștină baptistă, dar ofițerul stării civile eliberat adevăratele de schimbarea cultului ca aconfesionali, sunt sfătuiți să însis pe lângă cei în drept să li se facă schimbarea cultului la bapțiști. Până atunci schimbarea cultului care o are, chiar dacă aconfesionali, este valabilă și bisericile pot să-i înregistreze ca membrii.

Copiii a căror părinți și-au făcut mențiunea pe actul de naștere, iar acum sunt majori, sau trecuți de 18 ani, trebuie să facă schimbarea cultului în conformitate cu art. 45 din legea cultelor, adică să se prezinte Ofițerului stării civile însoțit de 2 martori și să ceară să li se facă formalitățile de schimbarea cultului.

„Porunca cea nouă.

(Urmare din pag. 3-a)

nuntine pe toate apoi îl înștiințează pe credinciosul Său iubit să se pregătească și să înărește pentrucă altfel cel ce se încrede în Domnul ar fi dat de rușine.

Un astfel de credincios are în el înzestul iubirii veșnice, care izbucnește pentru alții, această iubire nu se stinge, nu se încheie, dar nici nu se poate schimba în apă amară. Prezența lui Dumnezeu l-a făcut un miel, l-a făcut pe un crin, care stă întotdeauna deschis în fața soarelui cerese, răspândind parfumul său plăcut tuturor cu care vine în legătură.

Nu te sili să iubești sau să îndeplinești legea legilor, porunca cea nouă a iubirii fără ca să-L ai pe Domnul iubirii în inima ta, pentrucă totul va fi fals, fără viață, fără putere, fără folos.

Rămâi în Domnul tău, apoi lasă-L pe El să iubească prin tine.

MARCU NICHIFOR

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

Dela noi

O mare bucurie au avut frații din biserica baptistă din Mediaș la 16 Februarie a. c. cu ocazia unei serbări a tinerețului. Programul tineretului a fost împodobit cu poezii, duete, etc. A cântat corul din loc. Serbarea a fost condusă de fr. Ionel Răduț. Au mai vorbit din cuvântul Domnului fr. Toma Ioan, Șerban Mihai și Moise Gheorghe. După terminarea programului a urmat cina iubirii.

Biserica baptistă din Crușovăț, jud. Severin, a avut dela 10—16 Februarie o săptămână de evanghelizare. În timpul zilei studiu biblic, iar seara evanghelizare și chemarea păcătoșilor la mântuire, ținute de fr. Pavel Paidola, predicator. La aceste evanghelizări a luat parte mult popor și mulți frați și surori din comunele din jur.

În seara de 17 Februarie a. c. fr. Ioan Rusu din Lupeni și Tudor Mîrcea, lucrătorul cercului Valea Bistrei au făcut o vizită bisericii baptiste din Obreja, jud. Severin. Cu această ocazie au ținut o frumoasă și binecuvântată evanghelizare.

Biserica baptistă din București, str. M. Poșoreanu 40, a avut o mare bucurie cu ocazia vizitei fraților din biserica din Bul. Basarab 56, împreună cu orchestra. Serbarea a fost condusă de fr. Gheorghe Jurjen. A cântat orchestra din Basarab, corul din loc combinat cu corul fraților din Colentina. Au mai vorbit din cuvântul Domnului fr. Mara Flore Căuceanu, Broscățanu și Viorel.

A trecut la cele veșnice fr. Ioan Munteanu de 19 ani din comuna Sacoșul Mare, jud. Timiș. Înormântarea a avut loc la 30 Ianuarie a. c. Serviciul de înormântare a fost ținut de fr. N. Lighezan din Vermeș, D. Tăpeș și T. Pataca. A cântat muzica din Vermeș.

Fr. I. Ardelean, Ionel Pop și I. Botaș au condus serviciul de înormântare a fratelui I. Bacș din Covășint, jud. Arad, la 12 Ianuarie 1941. A cântat muzica și corul din Șiria, precum și corul din loc.

După o grea suferință a încetat din viață la 10 Februarie a. c. sora Sabina Budea de 35 ani din com. Rostoci jud. Arad. În urma sorei rămân 3 fetițe și soțul îndurerat. Serviciul de înormântare a fost ținut de fr. Damian Farcas, Gh. Brândă și Surtea Traian. A cântat corul din Pleșcuța.

Biserica baptistă din Pesac, jud. Timiș, a avut dela 1—15 Ianuarie a. c. în fiecare seară evanghelizări, ținute de fr. I. Popescu.

Fr. Cornel Pascu și Petru Sârbuț au ținut în b.s. baptistă din Otlaca cumina religioasă a fr. Petru Bulboacă din Curțel cu sora Maria Pinteș din Otlaca. A cântat corul din loc.

Dela alții

— Frații noștri baptiști din Transilvania cedată, au editat la Oradea pentru anul 1941 un calendar românesc. Calendarul a fost redactat de frații Nicolae Covaci și Răzja Alexandru.

— Suntem informați că baptiști Români din Ungaria sunt pe cale de a scoate o revistă religioasă lunară. Salutăm această inițiativă.

— În 17 Octombrie 1940, douăzeci și

de creștini japonezi adunați la Aoyama Gakuin pentru a celebra a 2500 aniversare dela fondarea imperiului, au făcut o moțiune în care după ce arată multe lucruri, încheie „...și fiecare vapor care pleacă să ducă misiunari din Japonia pentru predarea Evangheliei.”

— Frații baptiști din America în la radio un număr de conferințe cu subiectul „Hristos trăind în viață de azi”. Ele se țin în fiecare Duminică seara. În luna Ianuarie a. c. s'au ținut patru din ele cu subiectele: 1. „Hristos și crizele din lume”, 2. „Hristos și durerile din lume”, 3. „Hristos și slobozenia”, și 4. „Hristos și păcatul din lume”.

Frământătură nouă

(Urmare din pag. 1 a)

în picioare toate cărările și drumurile Asiei și Europei și el vă va răspunde: „**Dragostea lui Isus mă constrânge.**” El e predat complect în cauza lui Isus, se bucură și plânge, tot pentru Isus. Dece? Pentru că „**El a murit și S'a dat pentru mine.**”

Și aceasta e iarăși foarte necesară fiecărui credincios. Să fi constrâns, să ai motive pentru cari să te consacri complect pentru Cel ce și-a făcut un bine. Cineva l-a întrebat pe Judson: „Dece ai devenit un misionar?” Iar Judson a răspuns: „Eu niciodată nu m'am gândit la aceasta, dar m'am gândit că prin aceasta fac o bucurie Domnului meu.” Ferice de cel ce își spune: „Acesta e drumul pe care am apucat, mă duc pe El până sus în cer. Aici e Stânca de care m'am apucat și mă țin de ea, căci ea e **Stânca veacurilor.**”

Experiența depe drumul Damascului i-a dat lui Pavel **dragoste pentru Isus și dragoste pentru oameni.** Pavel nu știe de nimic. El e orb și surd de dragoste. Nu vede dacă cei cărora le predică răd, nu aude dacă ei îl vorbesc de rău, nu știe de frică, nu știe de foame, sete, pericol, etc. El iubește pe Isus și iubește oamenii și în iubirea lui **nu știe nimic decât să le dea Evanghelia.** E în fața împăratului Agripa și cu cutezanță întreabă: „**Împărate Agripa crezi tu în Prooroci?**” E arestat, și a uitat de lanțuri, de celula rece și mucedă, a uitat de totul și se apropie de inima împăratului

cu dorul să-l aducă la Isus. „Să dea Dumnezeu ca nu numai tu, ci toți ceice mă asculta astăzi, **sa își așa cum sunt eu,** afară de lanțurile acestea”. Ce dor, ce răvna, ce dragoste!

Și pe lângă acestea, experiența **i-a mai dat lui Pavel și mesaj.** Aici Pavel găsește Evanghelia. La câțiva ani el scrie fraților din Roma o scrisoare și mărturisește: „Nu mă rușinez de Evanghelia lui Hristos, pentru că ea este puterea lui Dumnezeu pentru **mântuirea fiecăruia care crede.**” Ce convins e el de aceasta! **Evanghelia e mesajul lui.** Veți înțelege de sigur că Isus i-a spus: „Te voi face slujitor și martor”. Mântuirea pentru Pavel nu a fost un fapt al trecutului, ci unul al prezentului și care creștea zi cu zi. Cu trecerea timpului el devenea **mai intim** cu Isus. El are pentru o lume întreagă „**Evanghelia mea.**”

Toată activitatea, schimbarea și viața sa Pavel o explică lui Agripa într'un mod cum nu se putea mai sincer spunând: „**Nu am vrut să mă împotrivesc vedeniei cerești.**” Pavel putea să fie neascultător. Milioane de oameni au făcut așa. El putea să stea un orb moral toată viața. Aceasta e doar istoria a mii și mii. Omul poate să se împotrivescă la totul. Dar Pavel nu a făcut-o. El înge-nunche și se predă. Și atunci Hristos îi spune: „Scoală-te și stai în picioare. **Te pun slujitor și martor.**” Onoare unui astfel de om. Ferice de tine dacă faci ca Pavel.

„Mielul.. va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții.” Apoc. 7:17.

COȘULEȚUL CU MERE DE AUR

Stolurile cocorilor

În călătoria lor spre țările calde, sau înapoiindu-se de acolo, cocorii au în fruntea lor, în capul stolului, pe cei mai bătrân dintre ei. Dar sborul lung de zile întreg, și greaua mștiune de a ția aerul obosește foarte mult pe cocorul din fruntea stolului. Și când el se simte obosit, astfel că nu mai e bun de a sta în frunte trece în urmă și locul lui e luat de un altul. În această schimbare nu se oprește stolul, ci în timpul mersului se aranjează totul.

Așa trebuie să fie și în poporul Domnului. Când conducătorul se simte obosit, gol și sec, în așa fel că nu mai corespunde chemării și misiunii sale, e bine ca el să nu lase cauza sfântă să sufere, ci să dea locul altuia. Tinta principala e ca lucrul să meargă înainte.

Lecția furnicilor

Furnica ne poate da foarte multe lecțiuni. Ea poate fi o muștrare celui leneș, și o bună pildă de organizare pentru muncă. În familia lor nimeni nu o duce în trândăvie. Toate lucrează. Și lucrul e atât de bine organizat, că parcă totul merge automat. Dar cea mai bună lecție o poate da omului nemântuit. Furnica adună de vara, când poate și are de unde, pentru ea să aibe iarna, când nu găsește nimic și nici nu poate aduna. Nici mântuirea și iertarea de păcate prin jertfa Domnului Isus nu e pentru totdeauna. Acuma e timpul harului când oricine vine la Domnul Isus cu credință și capătă mântuirea și împăcarea cu Tatăl. Și să nu uităm că va veni vremea când ușa se va închide și vom încerca să batem, dar nu vom mai putea intra. Furnica nu discută, ci adună. Suflete nu discută mântuirea, ci primește-o și mulțumește-i. Celui ce a câștigat-o la cruce că, ești scâpat de iad și de chinul veșnic.

Invierea naturii

Primăvara, când razele calde și darnice ale soarelui alungă frigul, natura se deșteaptă la viață. Firele de țarbă ies sfloase din pământ apar mugurii și florile. O viață nouă. Așa se întâmplă și în viețile noastre. Înainte de a veni la Isus eram morți, fără viață. Indată însă ce razele calde ale dragostei divine arătată pe crucea dela Golgota străbat și ajung în noi, totul se deșteaptă la viață. Ca creștini știm să cântăm mai bine, — deci s'a trezit talentul cântului; când L-am primit pe Isus știm și ne putem ruga — altă floare trezită la viață; ne putem apropia și spune și altora despre Isus — un fruct de verdețată ieșit iarăși la lumină, și încă multe altele. Când noi venim la Hristos timpul acela e o primăvară a vieții.

Teoria tunului

Un mare artist spunea că tunul trebuie să fie de o sută de ori mai greu ca proiectul ce pleacă din el. La fel cel ce predică mesajul de mântuire, trebuie să fie de o sută de ori mai sfânt decât predică, mai bun de o sută de ori decât predică, să aibă un caracter mai mare de o sută de ori ca mesajul pe care-l vestește.

Scufundarea Titanicului

Pe marele vapor Titanic se spunea că printre călători era și o femeie cu copilul ei, mergând la solul peste ocean. Când s'a declarat naufragiu, au fost lăsate la apă bărcile de salvare. Dar nu toată lumea a încăput în barcă. Bata mamă s'a apropiat de balustrada vaporului și cere marinarilor să o ia și pe ea într-una din bărcile de salvare. „Mai un singur loc” — răspunse marinarul. „Amândoi nu puteți intra”. Mama și-a sărutat copilul și i-a dat marinarului să-l ducă în barca de salvare. „Spune tatălui că am murit pentru ca tu să trăiești” — fură ultimele cuvinte ale mamei, care pieri în valuri. Același lucru l-a făcut Domnul Isus pentru noi. Trebuia să murim noi din pricina păcatelor noastre, dar El a venit și S'a dat pe Sine pentru păcatele noastre. În ziua judecării vom spune Tatălui că Isus a murit pentru noi. A murit El și pentru păcatele tale?

Pentru salvarea altora

Pe timpul unei furtuni pe Atlantic, căpitanul unui mare vapor zări o barcă, luptându-se în valuri. „Lăsați bărcile băceți” — strigă el marinarilor. Dar pe o astfel de furtună noi vom putea ajunge la acea barcă și vom putea lua pe naufragiați, dar nu vom mai putea veni înapoi”, — răspunseră marinarii. „Vom face tot ce vom putea, nu ne vom gândi la consecințe, dar vrem să salvăm pe acei pierduți în valuri”, — repetă căpitanul. Nu te gândi la consecințe fratele meu, când vrei să salvezi un suflet din păcatele lui, ci începe. Nu e vreme să d'scuți și să aștepti. Fratele tău se înecă în valurile lacome ale lumii și tu stai cu frica să nu îți se întâmple ceva rău.

Păcăleala negrilor

Când Columb a ajuns în America, a găsit acolo o populație de piei roșii, cari aveau foarte mult aur. Oamenii lui Columb aveau în bărcile lor câteva obiecte atrăgătoare ca sticle colorate, și le au arătat negrilor. Aceștia atrași de frumusețea lor și cum nu cunoșteau valoarea aurului, au dat bucăți mari de aur pe bucățile de sticlă colorată. Ce păcăleală! Așa ne păcălim noi oamenii astăzi că, pentru câteva plăceri de o clipă ale păcatului ne pierdem veșnicia întregă.

Pentru un blid de linte ne dăm cel mai bun drept al nostru. Pentru ea să ne putem îmbăta, să putem minți, vorbi de rău, umbla în păcate urâte și murdare un timp de câțiva ani, suntem gata să dăm veșnicia întregă. Ce păcăleală! Pentru optzeci, nouăzeci sau chiar una sută de ani aici pe pământ dăm veșnicia, adică ani și ani, o pierdem pentru aceasta. Nu cumva ești și tu un astfel de păcălitor de păcat?

Mărul lui Spurgeon

Marele predicator Spurgeon spunea că odată a văzut în grădina la bunicul său într-un pom, o sticlă, în care se găsea un măr. S'a uitat mult și nu a putut pricepe cum a putut intra mărul pe gâtul sticlei care e foarte mic. A întrebat pe bunicii său. Acesta i-a spus că a pus sticla când mărul era mic, abia în floare, și astfel mărul a crescut în sticlă. Așa se întâmplă cu copiii noștri. Dacă noi îi creștem în bisericile noastre de mici, nimeni nu îi va putea scoate de acolo. Cum se prezintă viața religioasă a copiilor tăi? Cresc ei în biserică sau în afară? Tu îți dai toată silința ca ei să devină stâlpi în casa Domnului?

— Frații baptiști din Germania au la Kassel un mare institut de literatură unde se editează și tipăresc cărțile. E interesant că la tipografia lor nu se pot dovedi să tipărească ce e necesar pentru ei. Putem vedea de aici că poporul citește și oamenii cu carte și predicatorii scriu. Când vom putea și noi, baptiștii din România să ne lăudăm cu astfel de lucruri?

Aveți în biserică voastră trac-tate pentru cei ce vă vizitează? Dacă nu, comandați imediat. Pentru dărnicia membrilor bisericii aveți plicuri de misiune? Cerețile cu prima poștă. Pentru rugăciunea zilnică în familie ați comandat cartea „Pâine din cer”? Dece lăsați să treacă timpul? Toți oamenii lui Dumnezeu au avut în familia lor un altar. E bine să aveți în casele voastre în fiecare zi o rugăciune cu toată familia, să citiți partea din Biblie arătată și explicația frumoasă din cartea Pâine din cer.

Toate acestea le comandați dela Depozitul de literatură Arad, str. Lae Barna Nr. 4.

O carte e un prieten credincios. Cine citește mult, cunoaște mult.